

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

XX. Vt dioeceses, nisi ex consensu episcopi proprii, episcopum non accipiant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

XIX.

ANNO
CHRISTI
424.

Cod. Can.
cap. 52.

Honoratus & Vrbanus episcopi dixerunt : Et illud nobis verbo mandatum est, vt quia constitutum est in Concilio Hipponensi, singulas debere prouincias tempore Concilii visitandas esse, dignemini etiam (quod hoc anno secundum ordinem distulistis) vel alio anno Mauritaniam prouinciam visitare. Aurelius episcopus dixit : Nunc de prouincia Mauritaniam (propterea quod in finibus Africae posita sit) nihil statuimus, siquidem vicinae sunt barbarico. Sed praestet Deus, vt ex abundanti non pollicentes, venire possimus ad vestram prouinciam. Cogitare enim debetis, fratres, quia hoc sibi & Tripolitani & * Arzugitani fratres potuerunt exigere, si ratio pateretur.

* Arzugitani, ad Arzytani

XX.

Epigonius episcopus dixit : Multis Conciliis hoc statutum a coetu sacerdotali est, vt plebes, quae in dioecesibus ab episcopis retinentur, quae episcopos nunquam habuerunt, non nisi cum voluntate eius episcopi, a quo tenentur, proprios accipiant rectores, id est, episcopos. At vero, quia nonnulli, dominatu quodam adepto, communionem fratrum abhorrent : vel certe, cum eleuati fuerint, quasi in quadam arce, tyrannicam sibi dominationem vendicant, quod plerique tumidi atque stolidi aduersum episcopum suas ceruices erigunt presbyteri, vel conuiuuiis sibi * concinnantes plebem, * vel certe persuasu maligno, vt illicito fauore eosdem velint sibi collocare rectores. Quod quidem insigne mentis tuae tenemus votum,

16. quest. 1.
Multis
Conciliis.
Cod. Can.
cap. 53.
& in Carthag. 111.
cap. 42.

* concinnantes
* vt persuasu maligno & illicito

Concil. Tom. 4.

Vuu ij

frater religioſe Aureli, qui hæc ſæpe oppreſſiſti, non curando tales petitores. Sed propter eorum malos cogitatus, & prave concinnata Concilia hoc dico, non debere rectorem accipere eam plebem quæ in diceceſi ſemper ſubiacuit, nec vnquam proprium epiſcopum habuit. Quapropter ſi vniuerſo ſanctiſſimo cœtui placet hoc quod proſecutus ſum, confirmetur. Aurelius epiſcopus dixit: Fratris & conſacerdotis noſtri proſecutioni non obſiſto, ſed hoc me & feciſſe & facturum eſſe profiteor circa eos ſane qui fuerint concordēs, non ſolum circa eccleſiam Carthaginenſem, ſed circa omne ſacerdotale conſortium. Sunt enim plerique conſpirantes cum plebibus propriis, quas decipiūt, vt dictum eſt, earum ſcalpentes aures, blandi ad ſeducendum vitioſæ vitæ homines, vel certe inflati, & ab hoc conſortio ſeparati, qui putant propriæ plebi incubandum, & nonnunquam conuenti ad Concilium venire detrectant, ſua forte ne prodantur flagitia metuentes: dico, ſi placet, circa hos non tantū diceceſes non eſſe ſeruandas, verum & de propria eccleſia, quæ illis male fauerit, omnimodo annitendum, vt etiam auctoritate publica reiiciantur, atque ab ipsis principalibus cathedris remoueantur. Oportet enim, vt qui vniuerſis fratribus, ac toti Concilio inhæſerit, non ſolum ſua, iure integro, ſed & diceceſes poſſideat. At vero, qui ſibi putant plebes ſuas ſufficere, fraternæ dilectione contempta, non tantum diceceſes amittant, ſed (vt dixi) etiam propriis publica careant auctoritate, vt rebelles. Honoratus & Urbanus epiſcopi di-

In Carthagin. III. cap. 43.

ANNO
CHRIST.
444

ANNO CHRISTI 424
 xerunt : Summa prouisio sanctitatis tuæ cohæsit
 mentibus singulorum, & puto omnium respon-
 sione ea quæ prosequi dignatus es, roboranda. V-
 niuersi episcopi dixerunt : Placet, placet.

XXI.

Epigonius episcopus dixit : In multis Conci-
 liis hoc statutum est, etiam nunc hoc confirman-
 dum est a vestra prouidentia, beatissimi fratres, vt
 clericum alienum nullus sibi præripiat episcopus
 præter eius arbitrium, cuius fuerit clericus. Dico
 autem Iulianum, qui ingratus est Dei beneficiis
 per meam paruitatem in se collatis, ita temerarium
 & audacem extitisse, vt eum qui a me baptizatus
 est, cum esset puer egentissimus, mihi ab eodem
 commendatum, cumque multis annis a me alere-
 tur, atque increceret, hunc, vt dixi, baptizatum
 esse in ecclesia mea per manum paruitatis meæ,
 constat : (idem in diocesi Mappaliensi lector esse
 cœperat, imo annis ferme duobus legerat) nescio
 quo contemptu humilitatis meæ, idem Iulianus
 eum arripuit, quem dicit quasi proprium ciuem
 sui loci * Vzaritani, me inconsulto, vsurpare : nam
 & diaconum illum ordinauit. Hoc si liceat, pateat
 hæc licentia a vobis, beatissimi fratres : sin minus,
 tam impudens cohibeatur, ne se misceat commu-
 nioni cuiusquam. Numidius episcopus dixit : Si
 non postulata, neque consulta tua dignatione, id
 videtur fecisse Iulianus, iudicamus omnes inique
 factum atque indigne. Quapropter nisi idem Iulia-
 nus correxerit errorem suum, & cum satisfactione
 eundem clericum (quem fuerat ausus ordinare)

Cod. Can.
 cap. 54.
 & in Car-
 thag. 44.

Locus ob-
 scurus, sic
 forte resti-
 tuendus vt
 supra in
 Conc. III.
 Carthag.
 est nota-
 tum.

* Vzaritani,